

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अचित्ततां मोहं आहतलक्षणो ध्वस्तचिन्हः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७॥

क्रौंचवह्निदंतो न्येनाराचाभिहता गजाः ॥ परान् स्वांश्चापि मृद्वंतः परिपेतुर्दिशो दश ॥ ५२ ॥ गजाश्चरथयोधानां शरीरौघसमावृता ॥ बभूव पृथिवीराजन्मांस
शोणितकर्दमा ॥ ५३ ॥ प्रमथ्य च विषाणाग्रैः समुत्क्षिप्ताश्च वारणैः ॥ सचक्राश्च विचक्राश्च रथैरेव महारथाः ॥ ५४ ॥ रथाश्चरथिभिर्हीनानिर्मनुष्याश्च वाजि
नः ॥ हतारो हाश्च मातंगादिशो जग्मुर्भयातुराः ॥ ५५ ॥ जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा ॥ इत्यासीत्तु मुलं युद्धं न प्राज्ञाय तर्कितं च न ॥ ५६ ॥ आगुल्फेभ्यो व
सीदंते नरालोहितकर्दमैः ॥ दीप्यमानैः परिक्षिप्ता दावैरिव महाद्रुमाः ॥ ५७ ॥ शोणितैः सिच्यमानानि वस्त्राणि कवचानि च ॥ छत्राणि च पताकाश्च सर्वं रक्तमदृ
श्यत ॥ ५८ ॥ हयौघाश्च रथौघाश्च नरौघाश्च निपातिताः ॥ संक्षुण्णाः पुनरावृत्य बहुधारथनेभिः ॥ ५९ ॥ सगजौघमहावेगः परासुनरशैवलः ॥ रथौघतुमुला
वर्तः प्रवभौ सैन्यसागरः ॥ ६० ॥ तं वाहनमहानौभिर्योधाजयधनैषिणः ॥ अवगात्थाथ मज्जंतो नैव मोहं प्रचक्रिरे ॥ ६१ ॥ शरवर्षाभिवृष्टेषु योधेष्वंचितलक्ष्मसु ॥
न तेष्वचित्ततां लेभे कश्चिदाहतलक्षणः ॥ ६२ ॥ वर्तमाने तथा युद्धे घोररूपे भयंकरे ॥ मोहयित्वा परान् द्रोणो युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रो
णपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि संकुलयुद्धे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ संजय उवाच ततो युधिष्ठिरो द्रोणं दृष्ट्वांतिकमुपागतं ॥ महता श
रवर्षेण प्रत्यगृह्णादभीतवत् ॥ १ ॥ ततो हलहलाशब्द आसीद्यौधिष्ठिरे बले ॥ जिघृक्षति महासिंहे गजानामिव यूथपं ॥ २ ॥ दृष्ट्वा द्रोणं ततः शूरः सत्यजित्सत्यविक्र
मः ॥ युधिष्ठिरमभिप्रेप्सुराचार्यं समुपाद्रवत् ॥ ३ ॥ तत आचार्य पांचाल्यो युयुधाते महाबलौ ॥ विक्षोभयंतौ तत्सैन्यमिन्द्रवैरोचनाविव ॥ ४ ॥ ततो द्रोणं महे
ष्वासः सत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ अविध्यन्निशिताग्रेण परमास्त्रं विदर्शयन् ॥ ५ ॥ तथास्य सारथेः पंचशरान्सर्पविषोपमान् ॥ अमुंचदंतकप्रस्थान्संमुमोहास्य
सारथिः ॥ ६ ॥ अथास्य सहसा विध्यद्दयान्दशभिराशुगैः ॥ दशभिर्दशभिः क्रुद्ध उभौ च पाणिं सारथी ॥ ७ ॥ मंडलंतु समावृत्य विचरन् पृतनामुखे ॥ ध्वजं चिच्छे
द च क्रुद्धो द्रोणस्या मित्रकर्षणः ॥ ८ ॥ द्रोणस्तु तत्समालोक्य चरितंतस्य संयुगे ॥ मनसा चिंतयामास प्राप्तकालमरिंदमः ॥ ९ ॥ ततः सत्यजितं तीक्ष्णैर्दशभिर्मर्म
भेदिभिः ॥ अविध्यच्छीघ्रमाचार्यश्छित्त्वास्य सशरंधनुः ॥ १० ॥ सशीघ्रतरमादाय धनुरन्यत्प्रतापवान् ॥ द्रोणमभ्यहनद्राजं त्रिंशताकं कपत्रिभिः ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा स
त्यजिता द्रोणं ग्रस्यमानमिवाहवे ॥ दृकः शरशतैस्तीक्ष्णैः पांचाल्यो द्रोणमार्दयत् ॥ १२ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥